

[Holstein.]

i større eller mindre Omfang kan aldrig blive mere end en midlertidig Nødforanstaltning, det kan aldrig blive en Foranstaltning, som sikrer Realkreditten, hvis dennes Forudsætning, Landbrugets Rentabilitet, vedblivende ikke er til Stede.

Er Forholdene for Landbruget dybt alvorlige og urovækkende i de gamle Landsdele, saa er de det endnu mere i den sønderjydske Landsdel. Hvad der er Regeringens Politik baade her og dér overfor Landbostanden, er, som sagt, klart, det er der ingen, der kan tage fejl af. Statsministerens egne klare Ord og Handlinger berger derfor.

Men jeg retter nu det Spørgsmaal til det konservative Parti, som taler parallelt med Venstres Politikere, paa Linie med os — jeg retter det samme Spørgsmaal til dem, som det ærede Medlem Hr. Duborg rettede til dem: Hvad mener de, der bør gøres for at genrejse Landbrugets Rentabilitet? Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte jo her Regeringen, „om den, da slet ikke vil gøre noget overfor Landbrugskrisen, om den da ikke forstaaer, at Arbejdsløshed og Krise i alle andre Erhverv gaar tilbage til de ruinerende økonomiske Forhold indenfor Landbruget“. Og det ærede Medlem udtalte i Sommer i sin Ordførertale, da vi forlængede Kriseloven, at han indrømmede, at denne Lov ikke betød noget med Hensyn til Genrejsningen af Landbrugets Rentabilitet, „uden hvilket alt andet er til ingen Nytte“. Han føjede oven i Købet til, at den heller ikke betød noget afgørende til Genskabelse af de andre Erhvervs, som han udtrykte sig, indtægtgivende Evne.

Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som altsaa tillægger Genrejsningen af Landbrugets Rentabilitet en lige saa afgørende samfundsmæssig Betydning, som Partiet Venstre gør det: Hvad er det det ærede Medlem ønsker, Regeringen skal foretage for at genrejse Landbrugets Rentabilitet? Det ærede Medlem erklærede jo ogsaa i afvigte Sommer, at selv om det ganske vist maatte erkendes, at den klækkelige Nedsættelse af Ejendomsskatterne, hvorom Venstre og Konservative enedes i Sommer, havde Værdi for Landbruget og, som han føjede til, ikke mindst havde Værdi til Konsolidering af Realkrediten, saa var det dog ikke noget, der afgørende bidrog til at genrejse Landbrugets Rentabilitet. Deri har det ærede Medlem ogsaa Ret, naar det tages i Betragtning, hvor forholdsvis lille en Procent Ejendomsskatterne udgør af de samlede Omkostninger for Landbruget. Men naar det

ærede Medlem samtidig erklærer, at han er Tilhænger af en høj og hæderlig Krone, at han under ingen Omstændigheder vil være med til at benytte Pengepolitikken som erhvervsøkonomisk Tilpasningsmiddel, vil jeg gerne rejse det Spørgsmaal, om det da er ad den omfattende Toldpolitiks Vej, ad Landbrugstoldbeskyttelsens Vej, som det ærede Medlem Hr. Duborg i Gaar pegede paa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ønsker at bidrage til Hovederhvervets saa afgørende Rentabilitet. For hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tror, at man kan genrejse Landbrugets Rentabilitet med Bibeholdelse af en høj og hæderlig Krone uden at anvende en Valutasænkningspolitik som erhvervsøkonomisk Krisemiddel, men ikke vil være med til en Landbrugstoldbeskyttelse i det Omfang og paa de Linier, som det ærede Medlem Hr. Duborg skitserede i Gaar, er det ærede Medlems Tale om Nødvendigheden af Genrejsningen af Landbrugets Rentabilitet og Fremhævelse af, hvor meget dette Spørgsmaal ligger det konservative Parti paa Sinde — er det saa andet end Mundsvejr? Naar det ærede Medlem ikke er Tilhænger af at anvende Pengepolitikken som erhvervsøkonomisk Krisemiddel og ogsaa, hvad han gjorde i afvigte Sommer, indrømmer, at det er umuligt at naa afgørende frem alene ved Hjælp af Besparelspolitik i den offentlige Husholdning — det sagde han nemlig ogsaa i afvigte Sommer —, saa vil jeg nok spørge det ærede Medlem: Er der anden Vej at gaa end den toldpolitiske Vej, som det ærede Medlem Hr. Duborg pegede paa? Men hvis den Vej, det ærede Medlem ønsker at betrede, er den Politik, det konservative Folkeparti vil være Talsmand for, saa er det virkelig paa Tide, at Offentligheden og Landbruget faar det klart og utvetydigt at vide. Det gaar ikke at blive ved med dunkle og tvetydige Talemaader om dette Spørgsmaal. Lad os faa ren og klar Besked, det har det ærede Medlem ikke givet endnu. (*Christmas Møller: Hvad vil det ærede Medlem og Partiet Venstre?*)

Det skal jeg sige det ærede Medlem. Partiet Venstre vil en omfattende Tilpasning ad den finanspolitiske Vej, og i det Omfang denne Vej ikke slaar til, naar berettede og legitime Interesser ikke skal krænkes og tilsidesættes paa uforvarlig Vis, ønsker Partiet Venstre at benytte den valutapolitiske Vej som erhvervsøkonomisk Krisemiddel.

Det staar klart og tydeligt i Partiet Venstres Valgmanifest, det er klart og tydeligt sagt Gang paa Gang af Partiet Venstres